

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.33/2016/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. április 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett, nagyobb vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. február 22. napján kihirdetett 41(I.)Kb.395/2015/35. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. vádlott 1./ pontban foglalt cselekményénél a folytatólagos elkövetésre történő utalást mellőzi.

I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 9 (kilenc) hónapi börtönbüntetésre, az **I.r.** vádlottal szemben kiszabott katonai büntetést pedig lefokozásra súlyosítja, valamint az **I.r.** vádlottat 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 2.000 (kettőezer) forint pénzbüntetésre is ítéli.

A 400.000 (négy százezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre változtatja át. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

II.r. vádlott pénzbüntetését 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 2.000 (kettőezer) forint pénzbüntetésre súlyosítja.

A 400.000 (négy százezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre változtatja át. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában helyben hagyja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. február 22. napján kihirdetett ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett, nagyobb vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetében (Btk.396.§ (1) bekezdés c) pont, (2) bekezdés a) pont), és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk.345.§), ezért öt - halmazati büntetésül - 9 hónapi fogházbüntetésre, valamint szolgálati viszony megszüntetésére ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett, nagyobb vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetében (Btk.396.§ (1) bekezdés c) pont, (2) bekezdés a) pont), ezért öt 200

napi tétel, napi tételenként 1.500,- Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 5 hónapi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére a pénzbüntetés meg nem fizetett részének szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. **III.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett nagyobb vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntettében (Btk.396.§ (1) bekezdés c) pontja, (2) bekezdés a) pont) és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk.345.§), ezért öt 100 napi tétel, napi tételenként 1.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 5 hónapi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére a pénzbüntetés meg nem fizetett részének szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. **IV.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett nagyobb vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntettében (Btk.396.§ (1) bekezdés c) pont, (2) bekezdés a) pont) és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk.345.§), ezért öt megrovásban részesítette. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről. A vádlottakat egyetemlegesen kötelezte az eljárás során felmerült 20.635,- Ft bünyügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész valamennyi vádlott terhére fellebbezést jelentett be, majd azt a III. és IV. r. vádlottak vonatkozásában visszavonta. Utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, amelynek lényege szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az irányadó tényállást és abból okszerűen vont le következtetést az I.r. és II.r. vádlottak bűnösségére. Álláspontja szerint azonban tévedett az elsőfokú katonai tanács akkor, amikor a bűncselekmény elkövetésének körülményeit, valamint a súlyosító körülményeket nem kellőképpen értékelte és túlzott hangsúlyt helyezett az enyhítő körülményekre. Így nem értékelte I.r. vádlott terhére a folytatólagos elkövetést és azt, hogy a bűncselekmény elkövetéséhez több alárendeltjét is igénybe vette, illetve, hogy mind az I.r., mind a II.r. vádlottat a haszonszerzés vezette. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I.r. vádlottal szemben a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönre, a szolgálati jogviszony megszüntetését lefokozás katonai büntetésre súlyosítsa, míg a II.r. vádlottal szemben pénzbüntetés helyett végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetést szabjon ki, a II.r. vádlottat előzetesen mentesítse a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól és mindkét vádlottal szemben pénzbüntetést is alkalmazzon.

A tárgyaláson jelenlévő I.r. és II.r. vádlottak, valamint védőjük bűncselekmény, illetve bizonyítottság hiányában történő felmentésért jelentettek be fellebbezést, ugyanakkor a III.r. és IV.r. vádlottak és védőjük tudomásul vették a kihirdetett ítéletet, amely - az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán - a III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában 2016. február 25. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.258/2016/1. számú átiratában a katonai ügyész perorvoslati nyilatkozatát mindkét fellebbezéssel érintett vádlottnál módosítással tartotta fenn. A büntetéskiszabás keretében hangsúlyozta, hogy az I.r. vádlott terhére kell még értékelni a kitartó bűnös szándékát, hogy honvéd tábornokként első számú vezetői beosztását az állami költségvetést károsító anyagi visszaélésre használta fel. Hivatkozott arra is, hogy az alárendeltjeit szolgálati esküjével szemben visszatérően visszaélésébe bevonó I.r. vádlott alkalmatlannak mutatkozott megfelelni a hivatásos katonák, és különösen a honvéd tábornoki kar tagjaival szemben támasztott magasabb erkölcsi, társadalmi elvárásoknak, így tábornoki rendfokozata viselésére is méltatlanná vált. Érvelt amellet, hogy a II.r. vádlott előjárója, az I.r. vádlott anyagi visszaélését meg nem

akadályozta, hanem őt álbajtársiasan, tevőlegesen támogatta bűnös szándékában. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I.r. vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki felemelt halmazati tartamú börtönfokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést, továbbá lefokozás katonai büntetést; míg a II.r. vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki börtönfokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést, ugyanakkor a II.r. vádlottat előzetesen mentesítse a büntetett előéletéhez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól, és súlyosításul szabjon ki vele szemben rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetést is, végül mindkét vádlottat a bűnügyi költségből fejenként 5.158,- Ft viselésére kötelezze, a fennmaradó rész tekintetében pedig rendelje el a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsánál különleges eljárás lefolytatását.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. és II.r. vádlottak meghatalmazott védője perbeszédében elsődlegesen megalapozatlanságra hivatkozással indítványozta mind az I.r., mind II.r. vádlottak tekintetében az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását. Perbeszédében hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást kizárólag a III.r. vádlott vallomására alapította és figyelmen kívül hagyta azokat a bizonyítékokat, amelyek az I.r. és II.r. vádlott szavahihetőségét támasztották alá. Erre figyelemmel pedig nem a logika szabályainak megfelelő értékelő tevékenységet végzett. Érvelt amellett, hogy III.r. és IV.r. vádlottak saját felelősségüket akarták csökkenteni, és ennek érdekében összebeszéltek. Álláspontja szerint nem zárható ki, hogy a III.r. vádlott szervilis emberként partizánakció keretében önállósodva megpróbált bevágódni a főnökénél. Hangsúlyozta, hogy töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy az önmagát mentő, társaira terhelő vallomást tevő vádlott-társ vallomására önmagában bűnösséget alapozni nem lehet. Megjegyezte, hogy előterjesztett egy bizonyítási indítványt, amelyről nem rendelkezett az elsőfokú bíróság. Másodlagosan az elsőfokú bíróság által beszerzett, de figyelembe nem vett bizonyítékok átértékelésével mindkét vádlott felmentésére tett indítványt, harmadlagosan pedig arra, hogy a fellebbviteli bíróság térjen át tárgyalásra, és további bizonyítás felvételét követően maga hozzon döntést.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz. Hangsúlyozta, hogy bűnt nem, de hibát követett el, amikor megbízott a beosztottaiban, és kérte felmentését.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán szintén csatlakozott védőjéhez. Hangsúlyozta, hogy nem követett el bűncselekményt, nem tudott és nem is kellett tudnia erről a megrendelésről, és amikor lehetősége adódott, jelentette az általa tapasztaltakat az I.r. vádlottnak.

A bejelentett ellentétes irányú fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bíróság eljárást a Be.349.§ (1) bekezdése alapján az I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában bírálta felül, figyelemmel arra, hogy III.r. és IV.r. vádlottak tekintetében az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat alapvetően betartva járt el, azonban valóban nem indokolta ítéletében a védő bizonyítási indítványának elutasítását. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint ugyanakkor e tanú meg nem idézése nem alapozza meg az elsőfokú ítélet megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezését, hiszen a tanúnak alapvetően nem a vád tárgyává tett cselekményekről lehet érdemi tudomása, a bíróság eljárási szabálysértése pedig nem volt érdemi kihatással az eljárás lefolytatására, ezért a Be. 375. § (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértést nem jelentett.

Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek keretében tanúkat hallgatott ki, az okirati bizonyítékokat ismertetéssel tette a bizonyítás részévé, és valamennyi releváns bizonyítékot a mérlegelési jogkörébe vonta. Az I.r. és II.r. vádlottak tagadták a bűncselekmények elkövetését. Az elsőfokú bíróság határozatában rögzítette vallomásuk lényegét ítélete 9. oldal 3. és 4. bekezdésében, majd 15-16. oldalán mérlegelte is azokat. Az okszerű mérlegelő tevékenysége alapján jutott arra a következtetésre, hogy I.r. és II.r. vádlottak védekezését elvetve terhelő ítéleti tényállást állapított meg.

A fellebbviteli bíróság nem fogadta a védő azon érvelését, hogy nem lehet terhelő ítéleti tényállást alapítani a III.r. vádlott társaira terhelő vallomására, mivel nem áll rendelkezésre további objektív bizonyíték. A III.r. vádlott által előadottakat támasztja alá az a tény, hogy a III. r. vádlott előjárói tudta nélkül nem tudta volna beszállíttatni és kifizettetni a megrendeléseket. A beszállított nagy mennyiségű alkohol és egyéb büféáru éppen a tábornoki pihenőbe került raktározásra két részletben. A III.r. vádlott vallomásában előadottak egy részét igazolja a IV.r. vádlott vallomása, az I. r. vádlott aláírt ellenjegyzési tanúsítvány, az útba indítási napló bejegyzése, a novemberi rendezvényhez kapcsolódó számlák kiegyenlítésének körülményei, és II.r. vádlott vonatkozásában a 2012. november 26-én kelt dokumentum, amelyben főigazgató helyettesként maga kérte a ... Zrt. igazgatóját, hogy „a novemberben végrehajtott gyakorlat terhére megrendelt élelmezési anyagok kiadását engedélyezze”. Az elsőfokú katonai tanács tehát okszerűen következtetett arra, hogy mind az I.r., mind a II.r. vádlott tudott a megrendelésről és az anyagok beszállításáról. Az elsőfokú bíróság erre a tudattartalomra a II.r. vádlott vonatkozásában is okszerű következtetést vont le az útba indítási napló és fent hivatkozott dokumentum adatai alapján. Arra nézve is helytálló az elsőfokú bíróság következtetése, hogy a II. r. vádlott tudomásszerzése olyan időpontban történt, amely a számla 2012. december 11-i kiállítását és végül 2013. január 21-i teljesítését megelőzte. A vádlottak és a védő állításával szemben az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a közigazgatási államtitkár döntése alapján rendelte el az I.r. vádlott a tételes vizsgálatot, és arról nem I.r. vádlott döntött.

Az elsőfokú katonai tanács az általa kihallgatott III.r. vádlott önmagát és terhelt-társait is terhelő, továbbá e vallomást kiegészítő és egy részében alátámasztó vallomások és az ismertetett iratok alapján az I. és II. r. vádlottak védekezésével szemben mérlegelési jogkörében terhelő ítéleti tényállást állapított meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, indokolási kötelezettségének eleget tett.

A másodfokú bíróság az I.r. és II.r. vádlottak felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak. Nem merült fel a Be. 373. § (1) bekezdésében nevesített olyan ok sem, amely az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozná.

Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján megalapozott tényállást állapított meg ítélete 3. oldalától a 8. oldaláig. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett, kellő indokát adta annak, hogy az I.r. és II.r. vádlott bűnösségét milyen bizonyítékokra alapította és azokat hogyan értékelte. Ezért nem áll fenn a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontjában megfogalmazott abszolút eljárási szabálysértés. Ugyan az elsőfokú bíróság nem adott magyarázatot arra, hogy miért utasította el a védelem részéről felmerülő bizonyítási indítványt, de megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a tanú nem a vádbeli eseményekhez kötődő, hanem azt megelőző időszakra vonatkozóan tudhat érdemi információkat. Ezért nem foghat helyt az az érvelés sem, hogy azért lenne megalapozatlan az ítélet, mert a tényállás ... vallomása nélkül nincs felderítve.

A Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállására alapozza, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan. A Be.

352. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat az (1) bekezdés b./ pontja alapján felmenti, vagy az eljárást megszünteti. A másodfokú eljárásban az I. és a II.r. vádlottak és védőjük új bizonyítékra, illetve új tényre nem hivatkoztak és az előbbieken kifejtettek szerint nem merült fel olyan körülmény sem, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. Ezért az előzőekben hivatkozott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó törvényi rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást, mivel az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett az I.r. és II.r. vádlottak bűnösségére, és részben helyes cselekményeik jogi minősítése is.

Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott terhére a költségvetést károsító bűncselekményként folytatólagosan elkövetett, a Btk.396.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntettét róta. E bűncselekményt az követi el, aki a költségvetésből származó pénzeszközöket a jóváhagyott céltól eltérően használja fel és ezzel egy vagy több költségvetésnek nagyobb vagyoni hátrányt okoz. E törvényi tényállás megalkotásában a jogalkotó célja az volt, hogy törvényi egységet képezzen a különböző sértettek sérelmére elkövetett cselekmények között. A törvényhozói akarat az volt, hogy olyan tényállást teremtsen, amellyel valamennyi költségvetést károsító magatartást egy bűncselekmény tényállása alá vonja. Az is előfordulhat, hogy azonos tényállásban szereplő elkövetési magatartások egymástól függetlenül valósulnak meg, egymással semmilyen kapcsolatban nem állnak. A külön-külön elkövetési magatartásokat az egységesen meghatározott eredmény foglalja egységbe. A vádemelés zárja le az egységet, ennél fogva az addig eltelt időszakban megvalósult valamennyi tényállásszerű cselekmény a törvényi egység körébe tartozik. Ezen időszakon belül a különös részi törvényi egység mellett a Btk. 65.§ (2) bekezdésében meghatározott folytatólagosság megállapítása kizárt. Az itt kifejtettekre figyelemmel részben helyes a minősítés. I.r. vádlott a ... főigazgatójaként felelt a szabályszerű gazdálkodásért. A tényállásban írt két szakmai rendezvény égisze alatt jóváhagyott forrást nem az előírásoknak megfelelően használta fel, a 341. címkód alatt folyósított pénz nem szolgálhatott büfé árak beszerzésére, a reprezentációs keret feltöltésére. A Btk. 39. § (3) bekezdés b./ pontjában írt értelmező rendelkezésekben írtakra is figyelemmel vagyoni hátrány alatt a költségvetésből folyósított céltól eltérően felhasznált pénzeszközt is érteni kell. Az eltérően felhasznált pénzeszköz az 500.000 forintot meghaladta, de az 5 millió forintot nem érte el ezért az I.r. vádlott I. pontban írt cselekménye a Btk. 306.§ (1) bekezdés c/ pontjába ütköző, (2) bekezdés szerint minősülő nagyobb vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette, amelynek elkövetése azonban nem tekinthető folytatólagosnak. Ezért az ítéletábra katonai tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I. r. vádlott költségvetést károsító bűncselekményénél a folytatólagos elkövetésre történő utalást mellőzte. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a II. r. vádlott költségvetést károsító bűncselekményét, valamint az I.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményét. II.r. vádlott tudott a büféáru szabályellenes beszállításáról, és abban közreműködött. A költségvetési csalás I.r. vádlott terhére rótt fordulata akkor vált befejezetté, amikor a számla kifizetése megtörtént. II.r. vádlott II. tényállási pontban írt cselekményével még ezen időpont előtt nyújtott segítséget a bűncselekmény elkövetéséhez, ezért az elsőfokú bíróság helyesen róta terhére a bűnsegédként elkövetett nagyobb vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntettét. Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette I.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményét a Btk.345.§-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis

magánokirat felhasználása vétségének. I.r. vádlott árúk kifizetése és beszállítása érdekében aláírta a hamis tartalmú magánokiratokat és azok felhasználásra kerültek.

A büntetés kiszabása körében a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés részben megalapozott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az I. és II. r. vádlottak tekintetében majdnem kifogástalanul értékelte a bűnösségi körülményeket. Az I. r. vádlott vonatkozásában arányosnak találta a szabadságvesztés büntetés mértékének megállapítását, de - az ügyészi indítvánnyal egyetértve - nem tartotta indokoltnak az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva azt a Btk.37.§ (2) bekezdésének a) pontjára figyelemmel börtönfokozatra súlyosította.

Az elsőfokú bíróság tévedett akkor is, amikor az I.r. vádlottal szemben nem alkalmazott pénzbüntetést. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elkövetés jellegére - haszonszerzés - figyelemmel szükséges pénzbüntetés alkalmazása is a büntetési célok elérése érdekében. Mindezekre figyelemmel a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a büntetési célok elérése érdekében az I.r. vádlottal szemben 200 napi tétel, napi tételenként 2.000,- Ft pénzbüntetést is kiszabott. A napi tételek száma igazodik az I.r. vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyához és alanyi bűnössége fokához. Az egy napi tételnek megfelelően megállapított összeg pedig az I.r. vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz, illetve személyi körülményeihez. Rendelkezett az ítélet tábla katonai tanácsa a kiszabott 400.000,- Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A katonai büntetés alkalmazását illetően is egyetértett a másodfokú katonai tanács a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakkal. Az I.r. vádlott cselekvősége az általa vezetett katonai szervezetben, de annak működési helyén, a ... is, az ott szolgálatot teljesítő katonák és egyéb alkalmazottak előtt széleskörűen ismertté vált. Az I. r. vádlott alkalmatlannak mutatkozott megfelelni a honvéd tábornoki kar tagjaival szemben támasztott magasabb erkölcsi, társadalmi elvárásoknak. A következetes bírói gyakorlat alapján méltatlan a vagyon elleni, vagy a költségvetést károsító bűncselekmény elkövetője katonai rendfokozat viselésére. Mivel elbírált cselekményeivel az I.r. vádlott rendfokozata tekintélyét súlyosan sértette, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a Btk.137.§ (2) bekezdésére tekintettel a vele szemben kiszabott katonai büntetést a Btk. 137. § (1) bekezdésében írt lefokozásra súlyosította.

A másodfokú bíróság a II.r. vádlott vonatkozásában részben értett egyet a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség súlyosításra irányuló fellebbezésével. Nem értett egyet az ügyészség azon álláspontjával, hogy végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés és rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés szolgálja megfelelően vele szemben a büntetési célokat.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a II.r. vádlott tekintetében, aki előjárója hatására bűnsegédként valósította meg a bűncselekmény, helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket. Nem tévedett, amikor lehetőséget látott vele szemben pénzbüntetés kiszabására a Btk.33.§ (4) bekezdésének felhívásával, és helyesen állapította meg a napi tételek számát is, amely igazodik cselekménye társadalomra való veszélyességéhez. Tévedett azonban, amikor az egy napi tétel összegét megállapította, mert az nem megfelelően tükrözi a II.r. vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. Mindezekre figyelemmel a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az egy napi tételnek megfelelő összeget 2.000,- Ft-ra súlyosította. Az ügyészi indítványtól eltérően nem indokolt a II.r. vádlottal szemben katonai mellékbüntetés kiszabása, hiszen a II.r. vádlottat előjárója iránti szolidaritás vezette, és cselekménye a rendfokozat tekintélyének sérelmével nem járt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. április 12.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős, és a fel nem függesztett rész kivételével végrehajtható.

Budapest, 2017. április 12.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke